

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia VII. Amor diuinus Magdalenam in antrum inducit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Franget iô victrix ratis; edomitumque per aquor
 Clara triumphali puppe tropæa vehet.
 Dixit, & hæc firmat plaudentibus omina pennis.
 Clara dat æthra faces, festa dat vnda choros.
 Cymothœeque, Halieque, Amatheaque, & Ori-
 thya,
 Spioque, Axinoëque, & Galatea soror,
 Nereidumq; parens, simû & pecus Amphitrites,
 Et Glaucus Cyano quos regit orbe greges,
 Agglomerant agiles vndosa per arua choreas,
 Ac tremulis pinnis orgia fausta vibrant.
 Et venit vndifono comes Aeolus ipse triumphos
 Quæ tuba vox belli, tibia pacis erit.
 Sis memor antè tuis quæ se stitit obuia velis,
 Ibit in amplexus Gallica Diua tuos:
 Auricomosque tuâ figet trabe Gallia flores,
 Quæque prius somnus, lilia sidus erunt.

ELEGIA VII.

*Amor diuinus MAGDALENAM in
antrum inducit.*

MAGDALA Massiliâ sedem vt defixit eremo,
 Visit in experto barbara tesqua pede.
 Erat arenosis procul hospes inhospita campis:
 Nescia lustrat agros, nescia lustrat aquas.
 Cui comes & iuus Amor viridâte vagatur in agro,
 Metaturque pari frondea regna pede.
 Hic iuga nexa iugis, hinc umbriferæ conualles,
 Hic specus, atque cauo scrupæa tecta specu.
 Hic viret & sacra lotos, amœno vertice lotos,
 Lotos ab Eois aduena silua plagis.

Imme-

Immemor hinc patrię succedit, & incubat vmbra
 Magdalis, Ifacio iam procul exsul agro.
 Fortè granem patulã dũ frangit in arbore solem,
 Algidaque ardentem frigerat aura diem;
 Ecce tibi Pandionix soror æmula Prognēs
 Erudit argutis colla canora modis.
 Nunc variat flexo, stanti nunc gutture firmat,
 Nunc lentat, rapido nunc rapit ore sonum.
 Nunc acuit claro, fusco nunc murmure densat,
 Nunc reuocat, longas nunc trahit illa moras.
 Denique se cunctas lyra viua figurat in artes:
 Luce canendo sonat, nocte canendo sonat.
 Idque vbi bis septem reuehit Sol Maius Eoos,
 Septenos numeros accinit Atthis auis.
 Augurium felix addicit prosperus oscen:
 Omen ab augurio nobile captat Amor.
 En, ait, ò mea Nympha, tuæ par sortis imago:
 O te felicem qualia plectra manent!
 Ite mei, lætum Charitum genus, ite clientes,
 Et date Magdaleis orgia festa choris.
 Ite pares, habiliq̃ fides impellite plectro;
 Septena vt rapiant Magdalin astra lyrã.
 Sic ait, hæsit Amor: pia Magdalis hæsit: in auras
 Visus vterque rapi, raptus vterque silet.
 Nec penitus silet: in dulces cor liquitur imbres:
 It pro voce pius muta per ora liquor.
 Hæc inter testudo cauis proserpit arenis,
 Et furim trepidos lambit amica pedes.
 Magdalis vt sensit, primùm stupor admirantem
 Defixit. tacito lumine risit Amor.
 Eia graues, ait ille, metus depone: sub illã,
 Cerne, ferã, pietas hospita recta colit.

Qui latet arcanâ testudine clausus & antro,
 Quale colis, Stygio tutus ab hoste later.
 Annuit arridens tranquillo Magdala vultu,
 Ut procul ab mundo deuia regna colat.
 Hoc, ait, in saxo (saxumque ostendit & antrum)
 Iam mihi securæ regia pacis erit.
 Hic teneris foliis, tenerisque sub arbore libris
 Magdalis inscribam nobile nomen, AMO.
 Magdalis & I E S V S concors in cortice nomen
 Cresce diu, & pulchri crescet Amoris honos.
 Hac si carpat iter fortasse viator eremo,
 Magdalis & I E S V S nomina nupta leget.
 Scripserat: in viridi iam Magdala frondet I E S V,
 Optatamque diu iam subit illa domum.
 Flexipedes hederæ crispo connubia musco
 Hic iungunt viridi consocianda toro.
 Hic agili pedelapsa, relapsa per aspera montis,
 Desilit aëriâ Nympha caduca petrâ.
 Dum bibit, & gelidâ sibi Magdala tēperat artus,
 Fonte leuante sitim, fonte latuante pedes;
 Ecce tibi siluæ denso prorumpit asylo,
 Et premit infesto Magdalin ore lupus.
 Inclamat comitē pia Nympha. quid ille tremorē
 Deserit? ista truci iam cadat agna feræ?
 Verte vices: iusta fera mox cadet hostia mortis;
 Et lupa mox agni fata gemenda gemit.
 Cerne, leo penito quo Magdalis accubat antro
 Emicat, & quadrupes vltor ad arma ruit:
 Et rauam rapit vngue feram, rapit asper hiatu,
 Dilan: atque trucem vindice dente lupum.
 Viuida Magdalei leo victor imago triumphī est.
 Diua premet Stygios facta leæna lupos.